

[Fuglsang.]

i det hærgede Europa, da det var besat af vore nye forbundsfæller? — Jeg bør forresten måske i denne forbindelse nævne, at blandt dem, som faldt som ofre for de herrer Krupp, Guderian o. s. v., var det tyske socialdemokratiske medlem Breitscheid og det kommunistiske partis formand Thälmann.

Det skete i 1944 på det tidspunkt, da de tyske nazistførere var ved at gennemføre, hvad de havde talt om gennem mange år at ville gøre, hvis de skulle gå: de skulle vide at lukke døren med et brag, og dette brag betød, at alle deres virkelig farlige politiske modstandere i løbet af efteråret 1944 og foråret 1945 blev fysisk tilintetgjort. Men det bør nævnes, at et medlem, et betydende medlem, ikke blev tilintetgjort, nemlig den nuværende formand for Tysklands socialdemokrati, dr. Schumacher. Allerede i 1932 havde Schumacher gjort sig fortjent til at skånes, idet han offentligt havde udtalt, at hellere arbejdede han sammen med nazister, end han arbejdede sammen med kommunister. Det er rigtigt, at han ikke desto mindre blev arresteret og kom til Dachau i 1933, men han blev alligevel belønnet på grund af sin trofasthed eller på grund af sine udtalelser overfor de nazistiske magthavere. Et nuværende medlem af Wiens byråd Matejka har erklæret, at Schumacher i lejren var personlig ven med lejrens jødiske bøddel, og at han gang på gang angav kommunistiske kammerater udelukkende af had og derved bevirkede, at de gik den tunge vej til galgen eller gaskamret. Derfor kom dr. Schumacher ud i 1943, samtidig med at andre ærlige modstandere af Hitler blev henrettet, fordi de var hans modstandere, og fordi de var farlige fjender.

Formanden: Det vedrører ikke den sag, vi behandler. Jeg må bede det ærede medlem holde sig til sagen.

Fuglsang: Såvidt jeg ved, er en af vore ny pagthavere Vesttyskland, og såvidt jeg har fulgt med — og jeg hører til dem, der har siddet her hele dagen —, har Vesttyskland spillet en ganske betydelig rolle i de diskussioner, der er foregået. Derfor synes jeg, jeg har ret i og pligt til at omtale, hvilken betydning det har for Danmark også i henseende til Bruxellespagten at komme i forbindelse med krigsforbryderne i Vesttyskland.

Formanden: Det ærede medlem må holde sig til sagen.

Fuglsang: Jeg skal fortsat holde mig til sagen. Når jeg taler, som jeg gør, er det ikke, fordi jeg hader noget fremmed folk, det være sig amerikanerne, englænderne, franskmændene eller tyskerne, for jeg ved, at i alle disse nationer findes der folk, der elsker freden, som vi elsker den. Men jeg ved samtidig, at i alle disse nationer findes der folk, som er interesseret i den nuværende oprustning, og som ser en redning af det nuværende system ved at forstærke denne oprustning og ved at styre verden ud mod en kommende krig.

Jeg skal for at blive ved denne sag anvende et udtryk, som den højtærede forsvarsminister brugte i sin tale i fredags. Han talte om, at den magtpolitiske monopolkoncentration, som findes i diktaturets hånd, altid vil rumme en latent fare for uro, utryghed, aggression og forviklinger. Forsåvidt kan jeg kun være enig med den højtærede forsvarsminister i, at disse betragtninger virkelig dækker en mening. Men hvad er det for en magtpolitisk monopolkoncentration, som der her er tale om? Det er først og fremmest den, som blev så stærkt fordømt i Postdamtaften, som blev underskrevet af Amerikas nuværende præsident Harry S. Truman, Winston Churchill, Clement Attlee og Stalin.

Ifølge denne aftale skal Tysklands industri, så tidligt det lader sig gøre, decentraliseres i den hensigt at fjerne den nuværende overdrevne koncentration af økonomisk magt, som især karteller, syndikater, truste og andre monopolistiske arrangementer vidner om, og ifølge erklæringen skulle personer, som var fjendtlige overfor de allierede, hurtigst muligt fjernes såvel fra offentlige og halvoftentlige embeder som fra ansvarlige stillinger i privatforetagender, og blandt sådanne monopolherrer, som virkelig besad en magtkoncentration, må først og fremmest nævnes denne Krupp, som takket være utallige slavers liv og lemmer har tjent 2,5 milliarder mark, der nu gives tilbage til ham.

Jeg forstår ikke, at denne rigsdag tør tage det ansvar overfor disse ofre, overfor landsmænd, der er forblødt i kampen mod disse monopolherrer, at foretage det skridt, man om et øjeblik ganske åbenbart vil foretage.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Elgaard følte sig, sidst han havde ordet,